

La Barcelona de Buffalo Bill

«Del brot de tifus, verola i grip del 1889 alguns barcelonins en van culpar els indis del circ de Buffalo Bill»

Diuen alguns diaris de l'època que l'hivern del 1889, a banda de pluges molt intenses, la ciutat de Barcelona va patir diversos casos de tifus, verola i grip. Com sempre, els elements més conspiranoics de seguida van trobar un grup social a qui carregar els neulers d'aquestes xacres: els indis americans.

Però l'any 1889 no hi havia indis americans a Barcelona, diran. Doncs sí que n'hi havia, justament els que havien arribat amb el circ del mític Buffalo Bill, que a mitjan desembre va inaugurar el seu espectacle en un recinte situat en un solar entre els carrers Aribau i Rosselló, en ple Eixample.

Malgrat aquests temors, milers de barcelonins (no tots els que Bill esperava, certament) no es van voler perdre un espectacle amb més de quatre-cents actors i prop de tres-cents animals. El circ del Buffalo Bill's Wild West ('El salvatge oest de Buffalo Bill') va estar cinc setmanes a Catalunya, i cada dia (excepte entre els dies 2 i 6 de gener del 1890, a causa dels efectes de l'aigua) va obrir les seves portes a quarts de tres de la tarda amb uns preus que oscil·laven entre dues pessetes i un duro.

Dins del recinte, els barcelonins podien contemplar com, per exemple, un genet carregat amb un sac de correu a l'espatlla saltava de cavall en cavall; o com uns vaquers vestits d'exploradors caçaven un parell de búfals ben reals. O també com un grup d'espectadors eren segrestats per una colla d'indis -amb plomes, puntures de guerra i molt males intencions, naturalment- abans de ser alliberats a base de trets pel mateix Buffalo Bill i els seus homes.

Era un espectacle immens i molt desproporcionat. Menys que el que havien pogut veure als Estats Units, però Déu-n'hi-do. El circ mostrava tots els tòpics de la vida a l'oest americà. I val a dir que el seu creador la coneixia com pocs. Als onze anys, després de l'assassinat del seu pare, ja treballava de missatger per Kansas a lloms d'un cavall.

Posteriorment, el jove Bill va fer un bon grapat d'oficis -rastrejador, buscador d'or, paranyer, explorador...- fins a trobar l'ocupació que el marcaria per a la resta de la seva vida: caçador de búfals per a l'empresa del ferrocarril. Diuen que va matar-ne uns 4.300. Aquesta habilitat li va donar el seu conegut sobrenom i, sobretot, el va convertir en protagonista de revistes, llibres i, posteriorment, pel·lícules.

Per acabar, tornem al circ i a Barcelona. Perquè no tot van ser flors i violes, sobretot a causa de les pluges que inundaven el seu circ. A més, diuen que els veïns de l'hipòdrom vivien atemorits per la possibilitat que s'escapessin la vintena de búfals que Bill havia portat de l'altra banda de l'Atlàntic. I també per la presència dels indis que, com explicava abans, es creia que portaven dins del seu cos les pitjors malalties.

Malgrat els rumors de l'època, no és cert que cap dels indis del circ de Bill morissin de grip a Barcelona. Qui sí que va traspasar mentre eren a la capital catalana va ser el presentador de l'espectacle, el vell coronel Frank Richmond, de 74 anys, que va ser embalsamat i repatriat per ser enterrat al seu país. Descansi en pau!